

[Gunnar Jensen.]

Her krydses de to interesser: effektivitet og menneskelighed. Vi må prøve på, om vi i udvalget kan finde det punkt, hvor det vil være rimeligt at tage hensyn til begge dele, og det vil vi gerne medvirke til. Dette emne vil vi sikkert kunne få mange diskussioner om i udvalget, hvor vi vil være med til at give lovforslagene en velvillig behandling.

Ømann: Jeg vil begynde med at takke finansministeren varmt for de to lovforslag.

Naturligvis kan man fortsat diskutere, om vi bør have kontrolinstanser arbejdende parallelt inden for to væsener, og det har hele tiden været min opfattelse, at det dog vist ikke var nødvendigt. Men nu gøres der store bestræbelser på at bryde nogle mure ned mellem de to væsener og få en tilpas kommunikation dem imellem. Jeg tror, det er gavnligt.

Det er mit indtryk, at antallet af sager, rejst på grundlag af toldvæsenets undersøgelser som indkomstskattesager, er stærkt stigende. Jeg har også ladet mig fortælle, at de forhøjelser, man i denne anledning gennemfører, meget ofte ikke bliver påklaget til højere klageinstanser. Det er for mig et tegn på, at der her er meget at hente til gavn for den øvrige befolkning, og uden at den, det går ud over, med rette kan beklage sig. Jeg kan derfor ikke deltage i de nævnte betænkeligheder om forskellige af detaljerne i lovforslaget. Det er i meget vidt omfang detaljer, som nogle af os har været med til at bygge igennem adskillige gange tidligere.

Jeg vil kun nævne en enkelt af detaljerne, nemlig spørgsmålet om en bedre registrering af de afholdte repræsentationsudgifter. Jeg vil udtale den betænkelighed, om man i virkeligheden går langt nok her, eller om vi blot påfører folk en ekstra byrde, som ikke medfører en ekstra kontrol med disse udgifter. Det er et spørgsmål, om vi kommer uden om lovændringer på disse punkter i andre dele af skattelovgivningen, statsskatteoven og ligningsloven.

Men så har jeg rigtignok oven på alt det gode, jeg kan sige om lovforslagene, en praktisk hovedbetænkelighed. Denne betænkelighed har jeg hentet fra Dansk Toldtidende nr. 11, hvor der er en ledende artikel, som siger: „Grænsen er nået“. Der er en beskrivelse af, hvorledes forskelligt arbejde

med oprindelsescertifikater efter vor tiltræden af EF og forskellige andre kontrolopgaver vil lægge overordentlig stort beslag på toldvæsenets personale, og der siges:

„Vi er således bundet på hænder og fødder kontrolmæssigt, og det er beregnet, at der til løsningen af disse specielle opgaver skal overføres ca. 100 personer med en toldfaglig uddannelse straks den 1. januar. Det eneste sted, vi kan hente dem, er fra kontrollen med merværdiafgiften.“

Det kan nok vække betænkelighed. Når nu dette kontrolarbejde er kommet i gang og i god gænge, kan det så virkelig være meningen, at det simpelt hen nu skal kvæles, fordi der ikke er personale til det, eftersom der nu skal overføres ekstra personale til EF-opgaver? Toldtidendes leder slutter med, at man på det kontormæssige og fagmæssige område må have en personaletilgang på i alt 420, hvoraf 170 straks må antages i 1973. Det er jo hårde krav på baggrund af det, der står i de her foreliggende lovforslag om, at de søges gennemført inden for de nuværende personalemæssige rammer. Jeg vil gerne bede om en redegørelse fra finansministeren for denne problematik.

Jeg skal i øvrigt tilsiige vor velvilje til lovforslagenes behandling.

Finansministeren (Grünbaum): Allerførst vil jeg gerne takke for en, synes jeg, stort set meget velvillig modtagelse af disse to lovforslag. Der har ingen tvivl været om, at alle partier går klart ind for, at vore kontrolregler bør være så gode og effektive som overhovedet muligt. Hensigten med lovforslagene er man enig om. Så har der været forskellige mindre, kritiske bemærkninger — bortset fra det med retskendelsesproblemet, som jeg skal vende tilbage til — som jeg synes egner sig udmærket for vore sædvanlige drøftelser i skatteudvalget, og som der vel ikke er grund til her at tage op i en længere debat.

Man kan vel ikke tale om regnskabspligt, men der stilles dog visse krav om yderligere regnskabsførelse, hvis disse to lovforslag bliver gennemført. Herom vil jeg sige, at jeg allerede i 1967, da vi fik bemyndigelsen til finansministeren til at gennemføre standardregnskaber, meget klart sagde, at jeg anså dette for også i høj grad at kunne blive til